

РАДА

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОСЕДІЛКІВ.

РІК ВОСЬМИЙ

Адреса редакції і контори:
у Київі Велика Підвальна вул. д. 6.
Телефон редакції 1458.
УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ НА РІК 1913

на 1 р.	на 3 м.	на 6 м.	на 9 м.	на 12 м.	на 15 м.	на 18 м.	на 21 м.	на 24 м.	на 27 м.	на 30 м.	на 33 м.	на 36 м.	на 39 м.	на 42 м.	на 45 м.	на 48 м.	на 51 м.	на 54 м.	на 57 м.	на 60 м.	
5.70	5.25	4.75	4.25	3.75	3.25	2.75	2.25	1.75	1.25	0.75	0.25	0.75	1.25	1.75	2.25	2.75	3.25	3.75	4.25	4.75	5.25

Передплату на рік можна виплачувати частками: в 2 строки: на 1 янв. 3 карб. і на 1 апр. 3 карб., в 3 стр.: на 1 янв. 2 карб., на 1 мар. 2 карб. і на 1 май 2 р., або по 1 карб. на протязі перших шести місяц. Ціна „Ради“ за кордон: на рік 11 р., (27 корон 94 гелери на австрійську валюту), на 1/2 року—5 р. 50 к. на 1/4 року—2 р. 75 к., на 1 м.—1 р. Коли закорл. читачі передплачують газету через поштамт, то платять за газету по ціні, виставленій для передплатників в Росії.

Передплата приймається тільки з 1-го чис. кочи. м. ЗА ЗМІНУ АДРЕСИ 30 КОП.

(При зміні неодмінно прикладати стару адресу).

Автори рукописів повинні подавати своє правління і адресу. Редакція може скорочувати і змінити статті; більші статті до друку негодяться, переходять в редакції 3 місяці і висилаються авторам їх коштом, а дрібні замітки й дописи одразу знищуються. Рукописи, на яких не зазначені умови друку вважаються безплатними.

3 ПРИВОДУ надісланих до газети ВІРШІВ редакція не листується.

Простять авторів додержуватись правопоку „Ради“.

УМОВИ ДРУКУВАННЯ ОПОВІСТОК:
ЗА РЯДОК ПЕТИТУ, АБО ЗА ЙОГО МІСЦЕ:
перед текстом 30 коп.
після тексту 15 коп.
„сторонні повідомлення“ 75 коп.

ЗА ПЕРШИЙ РАЗ платиться ВДВІЧІ
Оповідки про пошукування праці—в Конторі редакції приймаються на льотних умовах.

ОПОВІСТКИ приймаються в ГОЛОВНІЙ КОНТОРІ „РАДИ“ та в „Центральній конторі“ об'явленій Т. Д. Л. і З. Метель і К. о. МОСКВА, Мясницяна, 6. Ситова в оділах цього Т. Д.: 1) в Петербурзі—Морська, 11, 2) у Варшаві—Маршалівська, 130. 3) у Вільні—Большая, 78, 4) у Лодзі—Петроковська, 1 та 5) у Парижі—8, площа Біржі.

Жертвуйте на пам'ятник Т. ШЕВЧЕНКОВІ у Київі!

Жертви по всій Росії дозволено збирати Полтавській Губерській Земській Управі та Київській Городській Управі.

„АПОЛЛО“
Кращий в Південно-Західному краї

Семейний театр „Вар’яги“
Дирекція трудове товариство: Мерінгов. 8. Телефон 24-84.

Що-дня „Stand-Concept“ балла по надзвичайно цікавій програмі, що складається з 65 визначних номерів.

Початок в 10 год. вечора.

Сьогодні нові аттракціони! Нові етюдні!

Нові дебюти: Акробати на шарах

Лейгтон
Одиночний еківодріст.

Лосе
Венгерський дует

Аліс і Клара
LES

Appollon's
Римські гляндратори.

Борі-Квартет
Російсько-польські танці.

Кисмет-сестри
еквіводрістки.

La Raquena
відома іспанська танцювальна

Sorella-Flamarion
різноманітний дует танцю.

О. М. Юрська
лірична співачка.

Єлена Малицька. Шакур. Ірочка Карєцька. Іронка Бан. Фан-Кресен. М-Іле-Долі. Сафі Сафрі. Сінієра. Тронова. О. Невгал. В. Карасинська. Нюра Реді. Домбровська. Іронка. Шурочка де-Валь. Мансурова. Пті-Флер. Міра Мілеа. Борджіа. Фрідка Лін. Коралія і багата інші.

Завідувач аргентин. частю **Т. С. Бувін.**

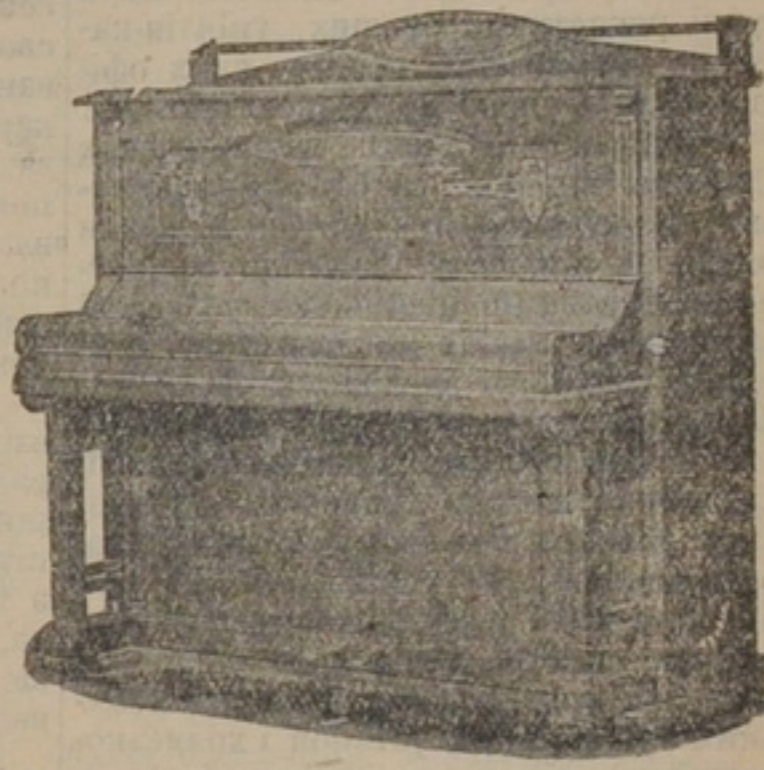
ЖАХИ НА ДАЧІ

ПРОКАТ од 6 до 12 карбованців на місяць

ГОЛОВНЕ ДЕПО МУЗИЧНИХ СТРУМЕНТІВ

Г. І. ІНДРЖИШЕКА

Київ, Хрещатик, 41, бель-етаж. Прейс-куракти висилаються по замовленню.

Городський сад і театри „ШАТО-де-ФЛЕРЬ“
Дирекція В. М. ДАГМАРОВА.

2-й ГОРОДСЬКИЙ ТЕАТР. ПЕТЕР-БУРЗЬКА ОПЕРАТА. Сьогодні „Р'ядка парочка“.

ЗАВТРА „Цыганская любовь“ Початок в 8 1/4 год. веч. Каса одкрита до 6 г. в. в маг. бр. Коген (Хрещат., 25, тел. 141), а з 7 г. в. в касі „Шато“.

Критий літній театр Українська трупа **Т. Колесниченка.**

Сьогодні ПРЕМ'ЄРА сенсац. п'єса з ПОЛЬСЬК. ЖИТТЯ „Оборона Ченстохова“ (За рідний край). Початок в 8 1/4 г. в. Каса одкрита з 11 год. веч. до кінця вистави. Завтра (веч. подвій.) 1) „Наталка Полтавка“ 2) „Ніч під Різдво“.

Вечер в 8 год. веч. 25-ти літній ювілей і бенедіс „Бімба-Бом“ при участі відомого артиста „Літанія на трапедіях С. О. Фішкінд“.

В концертній залі. З 1-го Іюня нова програма.

За ліквідацією г-ва Костенко і Титаренко

ПРОДАЖ

ВСЬОГО КРАМУ. Прорізна № 1, ріг, (Хрещатик.) Шовк, Шерсть, сукно, полотно, моделіам, одіяла і бум. літні тканини.

кон у супротивника крадуть й фальшують голоси, опукують виборців або неправими способами спинують їх виконання виборчого права. В справі наших заступників у соймій парламент старатись завести такий порядок, в якому таке легковаження християнських основ стало б неможливе або було б легко висліджене і строго каране. Б так само обов'язком краєвого правительства завести й удержувати лад, щоб ми, обидва народи, в себе й між собою могли мирно по християнському жити. Надіємось, що краєве правительство буде поступати безсторонно і дбати за правний порядок і на виборах і по-за-тим часом. Великою заслугою і нашої і польської репрезентації буде обдумати таке сформування виборчих прав, такий поділ чи мандатів чи округів, щоб по змові було виключене й перекупство“.

Так оцінюють греко-католицькі єпископи те, що діялось досі в Галичині при виборах, при тій „спільній участі при виборчій урні“, яка являється ідеалом польських єпископів.

Стільки про становище обох єпископатів краю в справі соймової виборчої реформи.

В справі нових соймових виборів польські єпископи стали рішуче на становище вшехпольсько-подольської коаліції і з того становища виступають проти радикальних народних партій, як людювці й соціальні демократи, докоряють польським демократам за союз з жидками (жиди, бачите, добрі тільки на те, щоб, записавши їх у статистиці за поляків, виказувати велику чисельну перевагу польської людности над українською в краю!), виступають проти краківської консервативної групи за її союз з людювцями і в кінці осуджують владу за „підпирання радикалізму“, що відноситься до політики намістника Божинського. Словом, польські єпископи в своїм листі про соймові вибори переводять партійну полеміку проти всіх противників подольсько-вшехпольської коаліції.

Та частина листу греко-католицьких єпископів, яка відноситься до нових соймових виборів, звертається проти москвофілії і проти тих послів, які хотіли б йти в розрив з християнськими перевадженнями своїх виборців“. Та треба зазначити, що ця полемічна частина держана в загальному тоні і займає тільки незначну частку цілого листу.

Далі взивають греко-католицькі єпископи своїх вірних, щоб чесно й совісно користали з свого виборчого права, не давалися ані опукувати, ані підкуплювати, ані намовляти. „Не дайте собі нікого накиннути, самі власним розумом і совістю рішайте, кого вибрати!“—нахваляє єпископи.

М. Лозинський.

Єпископ і виборча реформа.
(Од власного ливієського кореспондента).
Львів, 23 мая.

Після двох „пастирських листів“ польських єпископів Галичини з приводу соймової виборчої реформи: про компромісовий проект виборчої реформи і про нові соймові вибори,—появився оце також „пастирський лист“ греко-католицького єпископату, який звертається в тій самій справі компромісового проекту виборчої реформи і нових соймових виборів до української людности, яка, як відомо, належить в Галичині до греко-католицької церкви.

З цих листів двох католицьких єпископатів краю виявляється, що в справі, про яку йде мова, стоять вони на двох зовсім різних становищах.

Польський єпископат, виступаючи проти компромісового проекту соймової виборчої реформи, заявив, що той проект „загрожує розривом радикалізму, однакво небезпечного для прав релігій й етики, як також для звязаної з ними національної культури“.

Зовсім інакше дивляться на той сам проект греко-католицькі єпископи. Вони вважають його основою національної згоди в краю і домагаються від поляків додержання слова й переведення того проекту в життя, словом, беруть його в рішучу оборону. Ось їх слова:

„Всім серцем бажаємо згоди обох народів. Ми переконані, що коли владстьє перевести уряду заключену в попереднім соймій, стане вона підставою мирного життя й на будучність... Не входимо в оцінку справ, які відносяться до польської суспільности і не торкаються самої польської української угоди, однак висловляємо надію, що представники польського народу знайдуть на те спосіб, щоб і додержати даного слова і не наразити на небезпеку католицької віри й церкви в польським народі“.

В отних словах листу греко-католицького єпископату сказано ясно, що думають греко-католицькі єпископи про компромісовий проект виборчої реформи. Католицькій вірі і церкві в українському народі не загрожує той проект на їх думку ніякою небезпекою. Коли ж польські єпископи думають, що він загрожує небезпекою католицькій вірі і церкві в польським народі,

АНОНС

Печерський театр „РАДІУС“.
— Печерський майдан. Дирекція 2-ої артилі ім. О. Ф. Федорова. — У Неділю, 2-го Іюня почнуться вистави Української драматичної трупи **Ф. Харманенко-Сагайдачного і В. Борещького.** ВИСТАВЛЕНО БУДЕ:

„Нещасне кохання“.
Др. на 5 д. Манька бере участь вся трупа і хор. Власний струнний оркестр. Квитки продаються у касі театру.
Режисер Ф. Харманенко-Сагайдачний Дірижор В. Борещький.

Літній театр Київського Купецького Зібрання
ТРУПА УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ **Миколи Садовського.**

Сьогодні, 28 мая 1) **Наталка Полтавка** опер. на 3 д. 2) **Поревізії** ком етюд на 1 д. з співами. **Глитай або-ж павук** драма на 4 д. 5 одм. з співами.

Початок о 8 1/2 год. веч.
Квитки продаються з 11 г. ран. до 2 дня і від 6 до 10 1/2 год. веч.
Особи, що взяли квитки в театр, за вхід в сад не платять.
Відповід. режисер М. Садовський.

з 1-го Іюня й до кінця 1913 р.

„РАДА“

КОШТУЄ 3 руб. 75 коп.

*) Це очевидно неправда, бо національно-мислительська сім'я належить взагалі до вишків, особливо підчас національної боротьби.

Відгуки парламентського життя.

> В помешканні кадетської фракції 26 мая, під час доклада Мілюкова про діяльність фракції за минулу сесію, прийшла поліція. На зібранні було 50 душ, в тім числі 25 депутатів і 25 сторонніх. Пристав звернувся до секретаря фракції Колобукіна з питанням, чи скоро скінчить доклад Мілюков. Колобукін одповів, що він про це не знає, тоді пристав почав вимагати, щоб зібрання закрили. На це Колобукін одповів: «Я не президент і не можу закрити». Пристав постояв біля дверей, потім увійшов у кімнату, де відбувалось засідання й почав вимагати, щоб засідання закрили.

Далі він переписав учасників, забрав їх візитові картки, написав протокол і пішов.

Доклад припинили, сторонні по-прохали вийти й впорядили нараду фракції з приводу виниклого. Вирішили звернутися до Родзянко й Ковковца й звернути їх увагу на утильські фракції в межах її звичайної діяльності.

> «Нов. Время» зазначає на подвиги становище єпископа Никона Єнисейського. В осени йому виходить строк одпуску із Думи і він повинен прибути до Петербурга, але архирей не може одлучитись із єпархії без дозволу синода.

А останній не вважає за можливе лишати далеку єпархію без архирея. Через це Никонів доведеться або що дні платити штраф в Державній Думі, або прохатися на спокій.

> Думська комісія по запатипанню одкинула запитання с.д. з приводу насильств, які вчинила поліція над державними особами на вулицях Петербургу з 3-го до 1-го квітня, а в привиду виявленої сід лешким губернатором бездіяльності в справі реєстрації бушних унів'ятів-катоків латинського обряду, яких офіційно прилучено до православ'я.

> Думська комісія законодавчих міркувань визнала за бажане законодавче міркування про одпуск із казни коштів на покриття видатків по експедиції Седова до північного полюса й асигнування коштів на додаткову експедицію для його дослідів. Вона ж ухвалила законопроекти про заснування в холмській губернії казенної палати й заведення штатів холмських губернських установ і холмського городского поліцейського управління з 1-го вересня 1913 року, одкинувши міркування міністра внутрішніх справ про тимчасове перебування в Сідлех холмських губернських установ і холмського губернатора до закінчення будівель в Холмі.

По Росії.

— Борьба з забастовками. Зріст економічних забастовок в промислових районах примусив петербурзьке товариство фабрикантів та заводчиків взятись за скликання щорічної конференції підприємців. Цього року конференція одбудеться в юні. Головним чиним розглядатимуть та обмірковують питання про боротьбу з забастовками. Уже вироблено й відовідні доклади, головний зміст яких—утиски робітників. Між иншим, є проект—завести нові союзи, члени яких залежали б од промисловців. За діячів по нових організаціях будуть ставленики заводської адміністрації.

— З'їзд товариств взаємного кредиту. Цими днями одкрився в Петербурзі з'їзд представників товариств взаємного кредиту. Бере участь в з'їзді більш 500 душ.

З'їзд вислухав і ухвалив справоздання, яке констатує, що сучасне політичне становище дуже але одбивається на кредитових установах. Балканська війна майже знищила усі наслідки праці хліборобської Росії і поробила багато лиха російському ринку. Провінціальні представники вказували головним чиним на те, що банк не однаково збирає процентів і «ставки». Зібрання ухвалило заслати Ковковцеву телеграму з подякою за прихильне відношення до кооперативних установ Росії взагалі, і до центрального банку з окрема.

— Підприємство для семінарів. В синоді зняли питання про встановлення сідвої форми для учнів духовних семінарів.

Кажуть, що деякі ієрархи настоюють на відновленню давньої форми—підприємств. Є чутка, що особливо цього домагається петербурзький митрополит Володимир.

— Середня школа. Зважаючи на брак середніх шкіл у Росії, міністерство народньої освіти думає одкрити цього року цілу низку нових хлопчачих загально-освітніх шкіл, головним чиним в центральній частині Росії. 1913 року є думка одкрити 15 гімназій, 9 реальних шкіл, реорганізувати 6 прогимназій в гімназії і прийняти на кошті казенні видатки по содержанию 5-ти гімназій, одної прогимназії і одної реальної школи, що були одкриті раніш 1913 року місцевим коштом.

Крім того міністерство має думку одкрити в 1913 р. ще 6 нових учительських інститутів.

графиня Ігнат'єва бере близьку участь у цьому проханні.

— Італійці і школа тверезости. Італійським гостям, що прибувають оше у Росію, доручено ознайомитись з постановкою пропаганди тверезости, що успішно провадиться педагогічним шляхом в школі тверезости, заснованій ієромонахом Павлом в Сергіївській пустині 1908 року. Виявилось, що цій школі за її діями було видано на туринській виставці три золотих медалі.

— Борги саратівського університету. Міністер народньої освіти п. Кассо звернувся в міністерство фінансів з проханням одкрити додаткову позичку по росписові міністерства народньої освіти в маю 1913 року розміром в 100,000 карб. на виплату боргів саратівського університету.

Міністерство фінансів задовольнило це прохання.

— «Благондійність» дітей. З наказу симбірського губернатора, п. Ключарьова, педагогічна рада якубівської дівочої гімназії, як пишуть «Б. В.», почала вимагати од учениць, що тримають при гімназії іспити екстернами, щоб вони представляли свідчення про політичну благондійність. Дивно те, що при цій гімназії тримають іспити екстернами дівчатка років 12—14.

Холить чутка, ніби цей дивний наказ має зв'язок з недавніми подіями в гімназії Вітмер й завною міністра народньої освіти в Д. Думі про революційні гуртки по середніх школах.

3 життя недержавних націй.

× Польська мова і вивіски. В міській поліції вимагає од торгових фірм, щоб вони не чепляли вивісок, писаних польською мовою. Тепер ці фірми звернулися в цій справі з скаргою до сенату на тій підставі, що: 1) присвоєння поліцією собі права цензурування звичайні вивіски, котрі по § 56 карного закону і по постанові сенату за № 16 1878 р., можна чеплати без попереднього дозволу, є надзвичайним властиві, і що 2) заборону вживати польську мову, а також в якій обмеження в цім напрямку скасовано законом 1 мая 1905 року.

Всякі «підписки», яких поліція звміку вимагає од властителей ресторанів та кондитерів, щоб скрізь винищити польську мову, очевидно, не останаються якати тих властителей. Ні одна з тих фірм польських вивісок не знала, а нові польські вивіски появились ще на скільких інших міських торговельних фірмах.

× Темнота серед черкесів. Темнота серед черкеської людности досягає неймовірних розмірів. Ще недавно (1910 році), під час холери, черкеси єдиним засобом боротьби з цєю шестостою вважали спеціальну жертву: за великі гроші купували зовсім чорного вола, ризали його, здирали шкуру і від св'ящені спів мулів обносили її навколо в'єлого аду, а м'ясо споживали, як св'ячене. Савітарних заходів ніяких не можна було вжити і траплялося иноді, що цілі аду вмирали.

На останньому з'їзді черкесів у Катеринодарі поставлено було питання про поширення освіти серед черкесів. Але проти шкіл знайшовся багато промовців, які пригадували, що ще в 90-х роках, коли черкеси згодилися на російські школи, до них наслали православних священників, які почали в школах благословляти дітей. Тоді, під впливом мулів, черкеси одмовилися давати на школи гроші і посилати туди своїх дітей. Розуміється, що й тепер всі боялися чогось подібного.

× У татар При казанському народньому університеті засновано спеціальний одділ, на якому читатимуть лекції татарською мовою.

В малмижському повіті імам заявив у мечеті, що його конкурент, поступовий, всіми поважаний мулла Юнусів, зємськими книжками русифікує татарських дітей. Темна юрба тут же в мечеті побіла Юнусова. Не вдовольнившись цим, імам доіс адміністрації, що Юнусів революційний і після цього в Юнусова було одібрано й указа.

Справа О. О. Долматова та бар. В. В. Гейсмара.

27 мая в Спб. окружному суді починають розглядати з участю присяжних засідателів гучну справу про збивство М. Тіме. Обвинувачують у цьому убивстві представників Сиб. «золотої» молоді—скінчившого правничу школу чиновника міністерства закордонних справ О. О. Долматова й скінчившого кадетський корпус чиновника Державного банку барона В. В. Гейсмара. Фактичний бік справи такий: 12 января цього року в Петербурзі до жінки запасного прапорщика Марьяни Людвиговни Тіме, що жила на Кирочній ул., коли у Петербурзі не було її чоловіка, Казімира Юльевича Тіме, коло 12 год. дня, прийшли невідомі їй дві особи. Один з них, середнього зросту, років 25, білявий, з рідким волоссям й невеличкими вусами, одягнений в пальто з котиковим коміром і котикову шапку й світлу піджачку пару, другий—ще зовсім молода людина, років 20, на зріст—трохи вищий, ніж його товариш, «шатен», без вусів і бороди, одягнений в осіннє пальто з оксамитним коміром і в брилі—котилку. Пани Тіме, очевидно, знала, що до неї придуть ці гості, бо ще зранку вона сповістила про це свою покоївку, заявивши при цьому, що до приходу цих гостей повинен прийти брат її чоловіка, Владислав Тіме, якому вона й передасть листа, сказавши, що са-

мої пані немає дома. Виконавши наказ своєї пані, оддавши листа В. Тіме, студ. інст. інженерів з. дор., покоївка Тіме коло 12 год. дня впустила в квартиру двох вищезгаданих осіб. Негайно після цього М. Тіме звеліла покоївці йти на кухню й поглядати там її кофточку.

О другій годині у кухню хтось подзвонив з парадного ходу. Побігши у передпокої і знайшовши надвірні двері одчиненими, покоївка, не знайшовши нікого, рішила, що її зовуть з кімнати, запалила електричну лампу і увійшла у суміжну вітальню, де побачила, що М. Тіме лежить долі з придушеною двома подушками головою. Тіме лежала нерухомо, й якимсь чудно хропла. Побачивши, що тут скоїлось щось страшне, покоївка зірвала подушки з липи Тіме й побачила, що усе воно зашпене кров'ю. Тут же, в крові, лежала сокира й кістень. Злякана покоївка вбігла на парадні сходи й підняла галас. Швейцар, що тільки-що випустив на вулицю двох молодих осіб з квартири Тіме і після того подзвонив до покоївки, бо після гостей двері лишилися одчинені, вбіг на вулицю й хотів догнати гостей, але ж вони зникли кудись дуже хутко. На гвалт у квартиру Тіме позабігало багато мешканців дому, між ними й лікар, що перший і допоміг пораненій.

Підчас перев'язки Тіме, що перед тім сказала лікареві, що вона нічого не знає, настільки ослабла, що вже нічого не могла відповідати на питання. З наказу прибувшої на місце злочинства поліції, поранену тоді ж, в казенній негайної допомоги одправили до Марійської лікарні, де вона й померла, не приходячи до пам'яті.

На квартиру Тіме негайно-ж прибув участковий судовий слідчий, який і почав оглядати місце злочинства. Дивлячись на обстанокку п. Тіме, можна було вивести, що вони люде заможні: скрізь килими, гарна мебіль, картини і т. інше. Далі виявилось, що убивці заглядали й в шухлядки туалетного столика, бо усі речі, що були в ньому, лежали не в звичайному порядкові, при чому між цими речами не було золотого перстня з діамантом, рубіном і розочками, і скілько не коштовних річей. Не було цього перстня й на руці убитої. Інші коштовні речі, як великі діамантові сережки, дуже дорогі, знайшли в не замкнутій дзеркальній шахві.

Почали шукати убивць. Слідство старалось виснажити тут питання: 1) як жила покійна і які у неї останніми часами були знайоми, 2) чи украдено що небудь з квартири Тіме під час убивства і 3) чи вийшли того дня з Петербургу які небудь молоді люде, що підходили б до таємних гостей п. Тіме. Перш за все виявилось, що перстень дійсно було украдено. Сисна поліція почала розшукувати його. Незабаром такий перстень знайшли у ювеліра Л. Фролова.

Як посвідчив п. Фролов і його жінка, вони купили його за 145 карб. 12 января о 3 год. дня у невідомого їм молодого чоловіка років 26, білявого, одягненого в котикове пальто з котиковим коміром і в котиковій шапці. Коли сисна поліція виявила, хто того дня вийав з Петербургу, увагу звернули на себе двоє молодих людей—чиновник мін. закордонних справ Олександр Олександрович Долматов і чиновник державного банку Володимир Володимирович фон Гейсмер. Далі виявилось, що Долматов і Гейсмер, вийавши з Петербургу, оселились в одному маество коло станції Преображенської, С.Пб.-Варшавської колії, півн.-зах. залізничі. Чини сисної поліції вийали на цю станцію і 6 февраля ввіймали обох запідозрених осіб, які були озброєні «браунінгом і маузером».

Після недового допиту, обоє вони признались в убивстві пані Тіме. Убили її, як вони заявили, не для того щоб пограбувати, тут мотиви романтичні.

Барон Гейсмер приревнував Тіме до Долматова, і розгнівавшись розрубав їй сокирою голову.

Отже, коли їх допитували вдруге, Долматов і Гейсмер признались, що убили вони Тіме для того, щоб пограбувати, при чому їм пощастило украсти тільки один перстень і дві не коштовних речі.

Судитимуть їх по 13 п. 4 п. 1453 статті статуту про кари.

По вищих школах.

Українська молодь в психо-неврологічному інституті.

Скінчився вже наш академічний рік, і хочеться озирнутись назад, подивитись, що ж гарного він приніс нам українцям і взагалі—що він вклав в загально-громадську українську скарбницю, які свої праці, які дари. Хочеться подивитись, як велась наша культурна і громадська справа за цей рік, в нашому інституті.

Виявляється—суміне становище рідної справи в цій так аваній вільній школі. Тут нема й не було таких перешкод, які траплялися й трапляються по інших вищих школах. Коли б схотіть що небудь робити, так можна було б, але... Дуже багато уміє наш брат балакати язиком, а до діла ні кроку.

Треба було б влаштувати читанки, щоб ближче познайомитись, та щоб дати змогу працювати не досить ще свідомим, бо багато таких, котрим зразу переходить до серйозної праці важко, і взагалі, щоб можна було побалакати з приводу прочитаного. Де-лікі пристали до такої думки, хоча землячки не проминули й тут вставити своє словіце. Краще було б, по їхньому, збиратись та так, поспівать, потанцювати, як би можна було, а читати... дак читати нема чого, хіба Шевченка гілць читати нема чого, хіба Шевченка... отакої засіяла ці землячки на те, щоб заснувати гурток читання.

Але зібралися якось, хоча з усмішками на губах і у тих, котрі й не з землячків, з недовірр'ям і взагалі без цікавості. Зібралися раз, вдруге, почитали де які речі Коцюбинського... деякі статті, та на тім і обмежились... покинули, бо надокучило. Прочитали після цього три реферати, за Шевченка, Котляревського, та Грінченка, а на далі й зовсім понули. Усе клопотались, щоб дістати довід од ради професорів на гурток, а то мовлять так і працювати не хочеться. Попередні збори влаштувала так звана «літескія української літератури», але її прикрили колісся. Почала клопотатись за гурток. Нарешті дістали довід... Ну, мовлять, тепер діло піде, а до того ще й землячки все балакають, куди не повернешся—все чуєш балачки, що до праці «культурна робота... працювати... культурне... праця... доклади... і таке інше. Здається виявляє люде за діло, тепер тільки працуй та радій. Ходять всі з стурбованими, заклопотаними обличчями. Все добре... Чуєш, той має думку над тим працювати, той над другим... Зайде балачка про що небудь—звернуть на культурну роботу.

Вивісли де-що до Різдва теми рефератів. Де-хто взяв по реферату. Взяли, наприклад, такі: «Українські 60-ки», «Автономія України», «Українська преса». Гадали, що от взяли реферати, де хто поїхав на святки додому і зразу після святко почнеться справжнє життя, до того ще й гурток повинен був одчинитись після Різдва. Є у нас Київ-Волинське земляцтво, воно ж і «Українське», і от на всіх зборах цього земляцтва майже цілий рік все балакали за культурну працю землячки, що треба працювати... За яке б питання ни взялися—перше слово, «культурно-громадська робота» і т. ін.

От же минули різданні святки, почали з'їздити товариші і знов почувались балачки, балачки з своєю силою. Нарешті з'явилась от і оповістка що гурток вже існує. Гурток назавжди «Український науковий гурток імені Т. Гр. Шевченка». Можна тепер починати роботу, за котру стільки били язика, все вже єсть, що б сміливо працювати. Але... що ж виявляється? Та все теж що й було. Рефератів нема, читання?—дак дуже нудно здалось. Де хто клопочеться, що нема рефератів: «не пишуть, от ще люде... от я напишу... я вже напишу... та досі й пишу».

Якось перед Великодними святками, з'явилось оголошення, що от тоді буде прочитано реферата, за це казали і на зборах земляцького комітета і окремо де-кому. Пришов день реферата і що ж?... Пришло на цей реферат три душі, з котрих один був росіянин. Реферат, звичайно, не прочитано і вже з того часу ніяких заходів не вживалось що до культурного життя. Навіть збори гуртка не було ні разу й не вибрано президіуму... Щось погане почувається, неприємне вражіння лишається після всього того, що оше довелось побачити. Невжеж отак буде й надалі? Балачки... балачки... і більш нічого.

С.-Петербург. А. П.—ий.

По Україні.

У Києві.

— Приїзд п. начальника краю. Сьогодні приїждять з Москви п. начальник краю, ген.-ад. Ф. Ф. Трепов.

— Ревізія снівського повіту. З наказу п. київського губернатора, признано ревизію всіх урядових і повітових інститутів снівського повіту. Ревизувати буде неодмінний член губерньского по земським і городським справам присутствія А. Я. Вороновський, світник губерньского правління С. Баршевський і чиновники особливых доручень П. Тіньков і С. Ізвольський.

— Новий гласний. Місце хворого гласного київської городской думи, М. Воліньского, заступив кандидат в гласні п. Бондаревський.

— Забастовка шевців у Києві припинилась і робітників майже всіх шевських майстерень стали на роботу.

— Сабогуство курістим. Вчора в д. № 107 на Мар.-Благовіщенській вулиці отрулілась курістка Антоніна Бартошевська, 22 років. Причина сабогуства—незадоволення життям.

— Нова кривава драма. В неділю, 27 мая, ставал у Києві вже третя кривава драма. На цей раз теж на романічному ґрунті. Чиновник поштової контори, А. Заболотний, застрелив з ревнощів на вулиці, коло купецького саду, молоду дівчину Гельдель, а потім сам застрелився.

— Справа Н. Куляба. Цими днями в нас повідомлялось, що судова палата постановила арештувати бувшого начальника київського охрального одділу, Н. Куляба, якому треба одсидіти тепер чотирьохмісячний присуд. Недавно Кулябо подав заяву, що хоче одбудувати кару не в Києві, а в Варшаві. Палата задовольнила це прохання Куляби.

В комерційному інституті. Вчора в комерційному інституті одержано звістку, що воєнне міністерство не задовольнило прохання гуртка студентів-комерсантів про одстрочку призова з 15 юня на 1 декабря.

При київському комерційному інституті існує науковий гурток студентів-груаїнів; гурток цей впоряжає літом анкету в Кутаїському і Шоропанському повітах на тему: «Досліди виноробства і виноградарства, в зв'язку з загальним економічним становищем населення». До участі в цій праці запрошено місцеву інтелігенцію: селських священників, учителів та студентів інших шкіл.

В-осеня весь зібраний матеріал привезуть у Київ і будуть тут розробляти для наукової праці.

— Вбивство. На пашківському полі, в житті, між с. Людвигівкою і Пашківкою знайдено труп селянина з села Людвигівки, Трохима Заричького. По підозрінню в вбивстві арештовано чотирьох селян з с. Пашківки.

— Заборона земського з'їзду. Як відомо, київське губерньське земство клопоталось перед міністерством про дозвіл скликати в августі місяці цього року у Києві всеросійський земський з'їзд в справі поліпшення земських фінансів. Міністерство вчора одповіло, що не може дати дозволу на такий з'їзд тепер, бо вже лишилось мало часу, а також і через те, що в з'їзді буде брати участь більше 2,000 земських діячів, праця яких потрібна тепер на місцях, зважаючи на осінні вибори.

— Городська дума. Сьогодні одбудеться 3-тя майська сесія київської городской думи. Має бути розглянуто 58 питань. З них на сьогоднішній назначено: 1) доклад про викуп трамвая; 2) прийом італійської делегації; 3) прохання комерційного інституту про передачу землі проф. О. А. Кусгінського; 4) прохання прятча Троїцької церкви про допомогу на будівлю нової церкви і инш.

— Перенос арештанських рот. Городський голова звернувся до начальника головного тюремного управління з проханням про призначення комісії, яка б розробила питання про перенос арештанських рот з Бібіковського бульвару на околиці города.

— Одділ патріарха антиохійського. Патріарх антиохійський, Григорій 4-й, виїждить з Києва у Одесу 5 юня.

— Земське прохання. Уманське повітське земство, з приводу того, що сенат не дозволив заснувати земське юрисконсульство, клопочеться, щоб питання про юрисконсульство було переведено законодавчим шляхом.

— На користь студентів-медиків З урядженого спектаклю, 29 марта, у театрі Кручиніна, на користь студентів-медиків III курсу чистого прибутку виручено 572 карб.

— Друга колія на Теретіа. На київкопелаській лінії, починаючи з «Поста Волинського» і до Бородянки тепер йде робота по прокладці другої колії. Друга колія буде проложена до Тетерева, в 75 верстов, а потім до Ковеля. Б проєкт також будівлі вітки на Дарницю через Труханів остров і будівлі через Дніпро другого моста.

— Будівля вокзалу. Загальні кошти вокзалу, включаючи будівлю шляхів вираховано в 7,000,000 карб. Тепер робота по будівлі вокзалу у повнім ходу.

— Начальник Миколаївської залізничної дороги повідомив управління південно-західних залізнич доріг про те, що з дозволу міністра, усі газети і журнали будуть одправлятися з Петербургу в провінцію в новому порядці, який дає спомогу раніш пересилати їх на місце.

— Приїзд представників російсько-італійської торговельної палати. Міністерство закордонних справ повідомило п. київського губернатора, що з Італії прибувають представники торговельних інститутів Туріна.

Вісті з краю.

З українського життя.

— Пам'ятники. В Харкові намічено такі місця для пам'ятників: для пам'ятника Т. Шевченкові—площадка на північній частині Миколаївського сквера, для пам'ятника Гр. Квітіці-Основавчанкові—частина Митрофанівського саду, що виходить на Сумську вулицю, для пам'ятника М. Лисенкові—місце проти губерньської земської управи, поруч з ветеринарним інститутом.

— По гробах та земах. Земські вибори в Поставах. В Поставах одкрилась земська виборча кампанія.

На виборчий з'їзд дрібних земельних власників не—дворян з 1,320 виборців явилось тільки 90. Таке ж недобальство виявили й селяне: з 20 волостей уповноважених від селян обрано тільки в одинадцяти волостях. Скрізь, де вибори проходили без постановного впливу, селяне обрали поступових уповноважених, і тільки в Плоцанській волості обрано ставленника земського начальника.

— Затвердження городських виборів. В Ровно затвержено вибори гласних новодумців. Від єврейського населення призначено гласними: бувшого гласного Гальперсона і пивовара Писюка.

— Подільські губ. земські збори. 30 мая одкривається 3-й надзвичайний земський збори подільського губ. земства. Найбільш цікаві доклади: 1) про участь губ. земства в заходах проти пошестів, 2) про заборону торгу в неділі і святка, 3) про заснування лікарської ради

при губ. лікарні, 4) про одлук редакції „Подільська“, починаючи з 1 артіля цього року, що місяця по 333 карб. на жалування співробітникам цієї газети за те, що ведуть земський одділ, 5) про найбільше бажаний напрям подільської залізної дороги до австрійської границі і инш.

Кооперативні справи.

Кооперативний з'їзд. 26 мая в Житомирі одкрився з'їзд волынських кооперативів промовою призначеного голови, д. Храневича. Представник московського народного банку Перелешін сказав промову про значіння кооперації. Гарну промову сказав на українській мові представник київського союзу дрібного кредиту.

Від початківського банку єсть всього 5—6 союзників. Дебати викликали збори презвіліума.

Всього на з'їзд зібралось 400 душ. **З'їзд подільських кооперативів.** Подільська губ. земська управа скликала на 24, 25 і 26 июня в Вінниці з'їзд представників кооперації.

Між иншим, буде обговорюватись питання про становище кооперативів на Поділлі до 1 янв. 1913 р.; умови організації товариств і їх об'єднання, про поміч земств кооперації, про підготовку служачих для кооперативних закладів, про продаж в кредит, про продаж краму не-членам товариств, про продаж аптекарського краму і т. инш.

Головою з'їзду призначено члена губ. земської управи І. Четверикову. Докладчиками виступлять: відомий кооператор, редактор „Світової Зірниці“ д. І. Волошинський, земський інструктор по кооперації—подільський губернський,—П. Северинчук, вінницький—Д. Зосімат, брацлавський—Г. Красій і бальський—В. Воронков.

Віткі кооператори. З Сумів повідомляють, що віткі, рогатини 2,459 карб. 91 коп. голова і касір великобобринського позичкового товариства Митрофан Панасенко.

Всякі звістки.

Відкриття сільсько-господарських курсів. В августі місяці цього року в чигиринському уманському і радомисльському повітах одкриваються сільсько-господарські курси для селян хліборобів.

Відкриття виставки. В октябрі цього року в с. Маньківці (на Київщині), уманська повітова земська управа одкриває сільсько-господарську і куштарну виставку.

Пожжежі. На Чернігівщині занадто часто стали траплятися пожежі від підпалу у поміщиків, що наводять на них великий жах.

Поліція пильно шукає палів. Цими днями підпущено „палів“ в економічній колегії Павла Галагана у с. Макіївці і там згорів до підвалів горілочаний завод.

В с. Митченках селянин Журавель підпалив хату одного глїтця і в огні загинуло, окрім цієї хати, ще 17 садіб.

Великі пожежі трапились цими днями в с. Суражському повіті: у с. Колібілі згоріло 38 садіб, причім в огні загинув хлопчик, а в с. Високоселі згоріло 26 садіб і загинула дівчина. В м. Гривеві, біля Стародуба, від пожежі загинуло більш півміста: згоріло 42 садіби і казенна горілочна лавка.

Подорож на могилу Т. Г. Шевченка.

Подорожувати гуртом на могилу незабутнього нашого Кобзаря входить потроху в звичай для нашого громадянства у Київ.

Цього року цю справу взяло в свої руки т-во „Родина“.

Після довгих переговорів т-ву удалося добити на призначений день па роход „Геркулес“, на якому досить вигідно могло розміститись 450 душ, що записалися на подорож. Окожих поїхати було ще більше, але в той час, коли пароход мав одійти од пристані (в суботу, 25 травня, 9 годин ранку), багато народу (робітників, деякі чиновники) ще було занято на службі.

Серед подорожників чимало було людей приязних, найбільше молоді—з Києва, Харькова, Варшави, Москви, Петербургу та инших міст. Склад публіки дуже різноманітний, переважало, після молді, всякі урядовці з Києва, люди вільних професій; було трохи й селян. Розуміється, що цю масу не могла об'єднати міцно одна—спільна всім ідея. Отже настрої у подорожних теж був, очевидно, неоднаковий. Молодь весь час співала пісень, слухала кобзарів. Знайшлися такі, що бавилися веселими анекдотами та частуванням з буфетного запасу.

Майже не сплївчались ніде „Геркулес“ прибув до Канева ввечері коло шостої години. Ще здалека видно, що всю гору вкрито різноколірною юрбою люду. Внизу біля могили по берегах Дніпра г-ршють верхівці—стражники, біжить автомобіль, їде скілька екіпажів з поліцією.

Причалити до берега трудно: дуже мілко. Довелося пароходові спуститись по річці трохи нижче могили. Публіка виспала з пароходу і довгими рядкоколірними смужками і низом і горою простяглася до Чернечої гори, розпалася серед зелених кущів. Картина, осяяна ясним вечірнім сонцем, надзвичайно ефектна.

Дерева на могилі багато. Вся вона вкрита зеленою високою травою. Київські гості вітаються з місцевими людьми, серед яких багато чиновників, кавієвських міщан, селян, євреїв... Ось гурток киянок дівчат і дам в ук-

раїнському убранні принесли вінок з безсмертників і живі квіти, вазони і все це розмістили навколо високого білого хреста; з усіх боків цокають фотографічні апарати.

Вклонившись могилі, проспівали „Заповіт“ і „вічну пам'ять“ Кобзареві, приязні розходяться групами по всій горі, любуються чарівними краєвидами, їдуть записувати свої привітці в книзі, що лежить на столі в світлиці.

Пригладаєш до всього, бачиш, що місцевість по своїй виключній красі і справді достойна великого співця землі української, але їй бракує крашого догляду, безладдя помічається кругом. Дідусь, що мав би доглядати за могилою та давати лад в світлиці, більше дбає про зарібток од туристів...

Коло 8 годин прибув церковний причт з Канева та хор під орудою чиновника д. В. А. Коваленка. Почалася панахида при незвичайній обстанові, на високій, високій горі, при тисячному натовпі люду...

Голосно пролунало з тисячі грудей „вічна пам'ять“ рабу божому Тарасію і подорожні вже в темноті почали вертатися до пароходу.

Одїливи з Канева коло 11 годин ночі, а прибули до Києва коло 10 годин ранку в неділю.

Знов всю дорогу співі, кобзарі і знов співі.

З приватної ініціативи зібрано між подорожними на опорядкування могили 32 карбованці, які ї передано до контори нашої редакції.

Можна побачити, щоб на далі підчас таких мандрівок на могилу Т. Шевченка саме відоме громадянство пильніше стежило за тими випадковими мандрівниками, що дивляться на цю подорож, як на „увеселительну прогулку“ і своїм поведінням вносять дісонанс в загальний поважний настрій. Подорожний.

Економічне життя України.

Хміль на Волині.

Спеціаліст по хмельництву І. І. Засухин переіс анкету про сучасне становище хмельництва на Волині. Анкета вияснила, що окремі повіти Волині що до поширення хмельництва розміщуються в такім порядку: дубенський, житомирський, львівський, ровенський, володимирський, острозький, новогородський, оверський, кременецький, старокостинтинівський, комельський та ізяславський. Усього хмельництво поширене в 606 селах і 163 маєтках, причі по селах під хмелем занято 3826 дес. землі, а по маєтках 864 дес., усього ж 4690 дес. У дійсності число пунктів хмельництва далеко більше—до 1000 сел і маєтків. Припустивши, що десятина землі дає переісно 40 пуд. хмелю, ми побачимо, що всі волынські хмельники дають щороку 187 тис. пуд., себ то майже 200 тис. пуд. хмелю.

Розвиток хмельництва на Волині почався з 1882 року, коли щороку зібрано коло 5 тис. пуд. хмелю. У 1887 р. урожай хмелю вже досяг 37 тис. пуд., а в 1891 р.—45 тис. пуд. У 1902 р. урожай хмелю досяг 80 тис. пуд. при 2300 десятинах, тепер ж щороку збирається до 200 тис. пуд. на суму, в залежності від ціни, од 3 до 6 мил. карб. Хмельництво на Волині розвивається ще далі і може розвинути до того, що кожного року буде збиратись коло 500 тисяч пудів. Це, однак, станеться тільки тоді, коли пошастить організувати вигідний виіз волынського хмелю за кордон. Коли ж культура хмелю буде обрхована тільки на внутрішній ринок, то більше як до 200—250 тис. пуд. на рік її не можна буде довести, бо саме стільки хмелю потрібують наші бровари.

Щоб краще висвітлити роль хмельництва в волынській сільській господарстві, зазначимо, що заложити десятину хмельника можна з капіталом не менше 1500 карб. Таким чином, у самих хмельників, не рахуючи вартости землі, лежить коло 7 1/2 мил. капіталу. Щоб упоратись з хмелем на такій площі, треба затратити 1 1/2 мил. робочих днів за плату приблизно в 1 1/2 мил. карб. Таким чином, десятина тисяч робочих семей мають зарібток на хмільних плантаціях. Цікаво також зазначити, що на Волині під иншими хлібками, рахуючи в тім числі й картоплю, занято 1.750 тис. дес. землі, з яких під озимим житом є 575 тис. дес. (третя частина). Збирають озимого жита коло 30 мил. пуд. на суму від 20 до 25 мил. карб. Виходить, що 5 тис. дес. хмелю дають усього вчетверо-впятеро менше прибутку, ніж 575 тис. десятин озимого жита. Іншаке кажучи, одна десятина хмелю дає стільки ж прибутку, скільки 23 дес. озимого жита.

В наших товариствах.

23 го та 24-го травня в полтавському міському садку відбулася гулянка: „Український ярмарок“. Старді, кобзарь, лірник, троїсті музики, корчма, сластеньки, українська кнїгарня і т. и.

Всі ятки прибрано рушниками, плахтами, та зеленими гілляками. Очі жадібно виваються в написи, плакати та вивіски, всі бо вони писані мовою нашою, українською.

На сцені аматорськими силами виставлено було одну дію з „Сорочинського ярмарку“ та жарт „На перші гулі“. На естраді співав хор Боляна такі речі: 1) Страшний суд, 2) Сирітка, 3) Різдво Демудького, 4) Пречиста Діва Мати руського краю, муз. М. Лисенка, 4) Веснянка, 5) Св. Георгію, кант розкл. Демудького. Пя надзвичайно цікава програма дуже підходила до „Ярмаркового“ репертуару.

Декорації та розваги влаштовані Боляном.

Всеросійська виставка у Києві.

Урочисте відкриття виставки.

Вироблено остаточно програму урочистого відкриття виставки. Воно одбудеться так:

Після молебня і освячення виставки, в окрему шатрі буде прочитано привітні телеграми, виголошено промови і т. и. Урочисте ж засідання комітету виставки буде в якийсь инший день не на площі виставки. Перед головним басейном буде перекинуто догву бивду. І особа, що офіційально обявить про відкриття виставки—перед цим переіже цю бивду.

Кооперативний одділ.

Через непорядки, що панують в комітеті виставки, де голова комітету граф Тишкевич каже одно, а пан Іозефі робить друге—кооперативна секція позбулася одної залі—найкращої з одведеного їй помешкання—лівої лекційної залі.

Справа з помешканням для секції була одна з самих заплутаних. З боку комітету давно вже було заявлено, що всі „вільні“ помешкання в народньому домі належать секції. Але на письмі цього не було зазначено. Довго секція добивалася певної постанови про місце. Нарешті на словах знов одержала згоду на три залі і чайну. Ці помешкання вона і розділила між підсекціями. Тільки ключів не одержала, бо з комітету казали, що послали бумажик Іозефі, а там той бумажик не було і завідувачий ключів не дав. І от раптом бюро секції довідуються, що в одну з секційних залей переіхала контора комітету виставки. Це вразило членів секції і на близькому зібранні секції відбулись гарячі дебати з приводу того, як запобігти лихові, щоб на далі обіцяне на словах не було відібрано з чиейсь примхи. Більшість промовців настоювала на тому, що таке поведіння з боку уряду виставки підірває працю секції і загрожувє всесвітньому скандалом, коли б секція лишилася без місця. Врешті секція постановила звернутись ще до комітету з проханням або повернути одібане місце, або дати якусь иншу залю в народньому домі замість одібаного. Комітет виставки радить взяти кілька кімнат в будинку Дувана, але це незручно для секції, бо розбиває її цілість. Тоді секція мусить розбитись на дві частини, що неможливо.

Кооперативний одділ до офіційного відкриття виставки не закінчить своїх робіт і тому його не буде відкрито раніш 5—10 июня.

Завтра одкривається виставка. В час одкриття київської виставки багатово одділів буде незакінчено. В деяких, тільки через скілька днів, почнуть встановлюватись експонати. Комітет виставки вихувався, що тільки в середині июня одділи буде закінчено. Уся виставка поділена на одділи. Головніші з одділів такі: 1) науковий і науково-освітний, 2) земський і куштарний, 3) ремесничий, 4) фабрично-заводська промисловість, 5) папірний і друкарських справ, 6) гірної промисловости і гірнозаводської, 7) інженерний і будівничих матеріалів, 8) машинобудівничий, 9) електротехнічний, 10) сільсько-господарських машин, 11) залізнодорожний, 12) пароходства і доріг, 13) сахарний і сахарно-рафінаційний, 14) пищевих продуктів, 15) винокурення і пивоварів, 16) холодильний, 17) хемічних продуктів, 18) полеловства і бжільничства, 19) садівничства і огородничства, 20) меліоративний, 21) кооперативний, 22) благодійний, 23) фізичних вправ і спорту, 24) літання і 25) автомобільний.

Сакостійні одділи уявляють експонати головного управління хліборобства і землеустроєвства, державного банку, міністерства торгівлі і тюремних інституцій.

Сьогодні сподіваються приїзду міністрів на одкриття виставки.

За кордоном.

На Балканах.

Міністерство Гешова подалося в одставку. Цього вже давно всі сподівались, бо болгарський прем'єр не раз заявляв, що він не має охоти брати на себе відповідальности переі народним зібранням ні за наслідки конфлікту з Сербією, ні за передачу Сілістрії Руміні. Разом з своїми товаришами по міністерству, Гешов належить до певної політичної партії і тому він зовсім не хоче, щоб відповідальність за можливу війну впала на цю партію. При таких серйозних обставинах треба, щоб відповідали однаково всі партії. Тому одставка кабінету Гешова потягне за собою не зміну кабінету, а тільки його реконструкцію.

Останні вісти.

Петербург.

Петербург, 27. В окружному суді почалася справа Далматова і Гейсмара, яких обвинувачують за вбивство Тіме. Зала повнісенка. В публіці виключно чини судового відомства і представники алкоатури.

МОСКВА, 27. Зо всієї центральної Росії повідомляють про засуху. Пожежі.

Мінськ.

Мінськ, 27. В Пуховичах, мозирського повіту, пожежою знищено 54 селянських садіби. В вогні загинуло троє селян і один столітній діл.

Могилів.

Могилів, 27. В Єзерах, черківського повіту, згоріло 157 садіб; збитків на 75,000 карб.

Нара на газету.

ПЕТЕРБУРГ, 27. Наложено арешт на ч. 120 газети „Правда“.

Таки чином становище на Балканах зостається й на далі непевним.

Швейцарія й П. А. Крапоткин.

Нашим читачам відомо, що тесинське громадянство подало до швейцарської федеральної ради прохання про скасування заборони жити князеві Крапоткину в межах Швейцарії.

Цими днями одержано відповідь на це прохання. Федеральна рада заявляє, що вона згодується дозволити анархистові П. Крапоткину жити в межах Швейцарії з тою умовою, щоб він сам особисто звернувся до ради з відповідним проханням.

Ця відповідь не може задовольнити швейцарське громадянство, бо в ній мало такту. Федеральній раді добре відомо, що П. А. Крапоткин завше уникав звертання до неї з проханнями і що й на цей раз він напевно також не захоче її прохати.

Парижський астролог і англійський пастор.

Англійські газети повідомляють, що пастор церкви св. Катерини в Гатчелі нещодавно розповів своїм парафіянам таке:

— Я хочу вам розповісти де-що, про що я досі не казав нікому ні слова. Рік тому я одержав од одного парижського астролога листа, з якого я вам прочитаю самі вилатні місця:

„Дозвольте мені, шановний добродію, дати наголу провірити мою лауку. В май 1913 року, а саме 6-го числа ви загубите щось для вас дуже цінне, натомість знайдете иншу річ, так само для вас дорогою. 24 мая ви одержите королівського листа. Між 18-м і 24 видатний політичний діяч повідомить вас про щось, чим ви дуже зацікавлені“.

— Як вам відомо, 6 мая нашу церкву спалили суфражистки. Кілька днів після того я одержав листа од королеви Олександри і 20 фунг. стерл. грошей на фонд для збудування церкви, а також листа од Бальфура з грошовою допомогою. Крім цього нещодавно я знайшов книжку, подарунок мого доброго приятеля, який я дуже дорожжу. Таким чином все те, про що казав астролог, збулось“.

Кооперативний з'їзд у Києві.

З огляду на те, що міністр в внутрішніх справ дав дозвіл на другий всеросійський з'їзд кооперативів, організаційний комітет по скликанню з'їзду у Києві, улаштував 25 мая в помешканні кооперативної секції, під проводом графа Д. Гейдена, збори членів комітету.

Після перевірки мандатів, збори приступили до вибору презвіліума комітету і членів виконавчої комісії, згідно з статутом з'їзду, затвердженим міністром вн. справ. До презвіліуму органу комітету ввійшли: гр. Д. Гейден—(голова), С. Ратнер і Х. Барановський (товариші голови). І. Волошинський і М. Порш (секретарі) і М. Стасюк (скарбник). Виконавча комісія—Ратнер, Порш, Стасюк.

Що до призначення строку зборів з'їзду—було багато балачок.

Загальне бажання було—одкласти як найдальше з'їзд, щоб добре до нього приготуватись.

І де-що з представників москвичів радив одкласти до октябрія місяця. Але кияне виставляли проти цього цілком слушні уваги, що одсовування з'їзду до октябрія потребує нового дозволу—перенести з'їзд на другий місяць, бо дозволено його на август. Крім того, саме головне те, що тоді й навіть в кінці августа не зможе бути прибути на з'їзд вчителі, що беруть велику участь в кооперативному рухові і уасть яких в з'їзді дуже бажана і вообхідна. Це останнє і примусило наряду установити термін з'їзду з 1—по 7 августа. Це тим краще, що багатово видатних кооперативів зараз же після з'їзду зможе поїхати на ІХ-й міжнародній кооперативній з'їзд у Глаго, що починається 10 августа по старому стилю.

Часу до з'їзду дуже мало і тому виконавчий комісії доручено зараз же приступити до розяслення відомостей про з'їзд і програму всім кооперативним товариствам, (яких єсть 25 тисяч). Для перегляду і друкування видатних рефератів вибрано редакційну комісію, в склад якої уійшли: д.д. Барановський, Хотовіцький, Пожарський, Корш, Тіхоміров, Стасюк і Ратнер.

Ревізійна комісія складається з д.д. Коліука, Архангельського і Степаненка. Редакційна комісія розсилає видатним кооператорам прохання виготовити реферати, які треба подати до ред. ком. не пізніше 1-го июля.

Членський пай учасників з'їзду коштує 7 карбованців. Всякі справи і відомости подає виконавча комісія комітету з'їзду (Столяницька, 24).

Останні вісти.

Петербург.

Петербург, 27. В окружному суді почалася справа Далматова і Гейсмара, яких обвинувачують за вбивство Тіме. Зала повнісенка. В публіці виключно чини судового відомства і представники алкоатури.

Мінськ.

Мінськ, 27. В Пуховичах, мозирського повіту, пожежою знищено 54 селянських садіби. В вогні загинуло троє селян і один столітній діл.

Могилів.

Могилів, 27. В Єзерах, черківського повіту, згоріло 157 садіб; збитків на 75,000 карб.

Нара на газету.

ПЕТЕРБУРГ, 27. Наложено арешт на ч. 120 газети „Правда“.

Одеські вибори.

ОДЕСА, 27. В гласні городської думи пройшов цілком список правих („Мойсеєвичів“ і Пеліканівців“). Поступові подають протест на ці вибори.

Археологічний з'їзд.

МОСКВА, 27. Одкрився археологічний з'їзд, скликаний московським археологічним інститутом з приводу 300-ліття царювання Дому Романових. Зібралось коло 400 делегатів.

Вимоги союзників.

ПЕТЕРБУРГ, 27. Союзники доручили Пуришкевичові клопотатись в вищих сферах про заборону євреям виставляти в вітряних крамничих крам і взагалі усякі реклами. Союзники пояснюють це тим, що євреї так рекламуючи себе, конкурують вдало з ними.

За кордоном.

Становище на Балканах.

ВІДЕНЬ, 27. На думку тутешніх дипломатів, настав критичний мент в балканській справі. Вчора Паша радився з представниками опозиції. Радився, що коли на протязі двох днів Сербія не дасть відповіді, то Болгарія оповістить анексію захоплених областей.

Понеділкові газети вважають, що війна між Сербією і Болгарією—неминуча. Стратегічний план і в Сербії і в Болгарії вже готовий і взагалі все готово до війни.

Конференція прем'єрів не одбудеться.

Віденські газети повідомляють, що Росія заявила балканцям, що коли Сербія і Болгарія почнуть війну, то Росія вживе проти них рішучі заходи. Через це одповідальність за все падає на балканців. Росія рішуче радить обом державам погодитись між собою.

„N. Fr. Presse“ повідомляє, що в Салоніках революційні комітети албанський і болгарський постановили підчас війни підняти спільними силами повстання проти Сербії.

Вірменія і Росія.

КАИР, 27. На великому вірменському мітингові постановлено, що вірменські політичні партії мусять об'єднатись і вжити рішучих заходів, щоб не було різни. Візанано бажаний, щоб Росія, як держава покровительниця, втрутилася в справу і примусила Турцію провести в Вірменії реформи, не раз обіцяні турецьким урядом.

Чума в Персії.

ТЕГЕРАН, 27. Коло Керманшаха бактеріологічним дослідям встановлено бубонну чуму, очевидно занесену прочанами. Вже померло від чуми 12 душ.

Міністерський кризіс.

СОФІЯ, 27. Міністерський кризіс вирішиться через два-три дні. Сербський посол Спалайкович вїздить в Бїлград.

Події в Персії.

ТЕГЕРАН, 27. Жандарми вбили прихильника старого режиму шейха Махдум-Вераміні, який хотів втекти з під арешту. Російська місія опротестувала цей вчинок жандармів.

Тайфун.

МАКАО, 27. Чотирьохвилинний тайфун наривив багато шкоди. Загинула сила джонок; втопилось більше 100 душ.

На Даленому Сході.

ТОКІО, 27. Міністр закордонних справ Като, повернувшись з Китаю, вважає, що китайці півночі бажать міцніше зблизитись з японцями.

Чутки про тривожне становище в Китаї, Като вважає за дуже прибішені.

УРГА, 27. Монгольський хутухта оповістив себе імператором і засну

Радимо!! раніш ніж купите ГРАМОФОН або патефон з ПЛАСТИНКАМИ, побувайте в нашому фабричному оптично-розничному салі, де при величезному й різноманітному виборі зможете легко з'ясувати, що віде в Південно-Західному краю можна купити грамофон краще й дешевше ніж у нас.

Торговий дім Лодякинъ и Свѣя

КИЇВ, 52 Хрещатик, 52 (червоні вивіски). ОДІЛИ: в Одесі, Харькові й Херсоні.

3000 ГРАМОФОНІВ і Пластинок 50,000

Table with columns: Грамофони, Пластинки, and prices. Includes items like Gramophones, Records, and various models with their respective costs.

Допускається широка розстрочка плати. Крім того продаються з великою знижкою: піаніно, гітари, мандоліни, гармонії, скрипки і ин. муз. струм. Вимагайте прейс-куранти грамофонів, музичн. струментів і каталоги пластинок. Іногородні замовлення висилаємо по одержанню замовлення.

Христя Ачлевська: В душі брешуть тихенькі співи;—Михайло Мочульський: Мумія (опов.);—М. Євшан: Літературні замітки;—С. Черкасенко: З укр. життя;—Бібліографія;—Нові книжки;—Від редакції. Зміст VI-ї кн. "Л.-Н.В."

Театр і музика.

Група М. К. Садовського. Сьогодні в літньому театрі купецького саду йде оп. "Наталка Полтавка" і вод. "По ревізії". В цьому сезоні в театрі д. Садовського йдуть ще такі новинки—вод. Провінціала—"Газетна помилка" і ком. "Недоросток" С. Васильченка, автора етюдів—"На перші гуді".

лий млиновий камінь до половини закопаний в землю, а на йому такий напис: "тут була хата Т. Г. Шевченка". От уже Моринське учителство, зовсім мале в порівнянні з нашим, а йте користь принесло морянам, хоч не національну, то сільсько-господарську: дикуючи заходам учителів, у Моринячій і прокатна станція на рілльничі знаряддя (у нас теж єсть земська сіялка і борони, але вчителі про їх певно і не чули), і інструктор по садівництву, і споживча крамниця, а в нас нічого цього немає. Споживча крамниця була але і ті не підтримали,—не проістнувала мабуть і року.

Були свідомі вчителі, та їх забрали звідділя. Де-хто з селян самотужки прийшов до визнання рідної культури, і передплачує "Раду" та стежить за розвитком національного життя. Про вчителів же цього не можна сказати. Навіть з рідні Т. Г. де-які повиходили в "пани" і забули "хто вони, чий сини".

Листування редакції. Доп. "П." Нічого значного не змінено і доповнення подавати зайва річ. Справочний одділ. Календарні відомості: Вікторок, 28-го мая. Св. М'якити спов., Ігнатія, еп. Ростовсько-го, свц. Святих. Схід сонця в 3 год. 49 хв., захід сонця в 8 год. 9 хв.

Редактор В. Яновський. Видавець Б. Чиналенно.

Оповідки.

Лікарі та лікарні. І. Ротштейн. Лічебниця фізич. могол. гоїння для внутр. нервових й ортопед. хворих. В. Володимирська, № 47, телефон 1592. Гідропатія, електрик. світловоїгоїння. Рентген, радіо, масаж, гімнаст. й ин. Виготов. апарат. Прийм. на постійн. ліжк. й приходящ. що-дня од 8 1/2—1 і 5—7 веч. 294

Д-р Меєрзон (сіф.), венер., полов. 291

Д-р Маркус, Прорізна, 18. Хвороб. мочов. путей сіф. кожн., вен. й полові розстройств. Пр. 9—12, 5—8; жінок 2—5. 284

Д-р Е. Сергеев. Іранці (сіф.), венер., кожн. борхоті й випадання волосся. Гоїння сучасн. способами й сухим повітрям. Прийм. 2—5 г. крім свят. Музикальний пер., 2. 287

Д-р Гіндлін Прорізна, № 20. Пр. 9—11 і 5—8. Ж. 12-1. Праці (сіф.), венерич., мочополов. освітлен. ланазу й лупки), полов. безсн. і хвороб. кожн. й волос. 285

Д-р Черняк В. Житомир, 16. Прийм. 9—12 г. 5—9. жінок 1—2. Праці (сіф.) вен. мочової цол розст. Водолачебня. 286

Спеціальна Лічебниця д-ра Гольдберга Праці (сіф.), венерич., кожн. хвороби й нерво-половн. розстройств. Порада 50 коп. Михайлівська вул. 16. Од 9-2 дня, й 5-9 веч.

Зубний лікар Д. Д. Цигура Приймає від 9 г. р. ю 2 і від 3 г. до 6. Нестерівська, 36. 0-137-1

Зубний лікар Унікель Переїхав Пушкінська, 11. Телефон. 33—81. Прийм. од 10 до 2 і од 4 до 6

Д-р М. Вахнянин з Львова ординує з 1-го Мая в Карльсбаді Haus Goldener Löwe. 317

ЗОЛОТО Брианти, срібло, годинники ріжних фабрик пропонує у великому виборі ФАБРИЧНИЙ СКЛАД Клавдія Сергійовича РОГИНСЬКОГО. 89, Олександрівська, телеф. 20-95.

ПОРТРЕТ М. КОЦЮБІНСЬКОГО Розмір 18x27 см. На гарному папері ц. 3 коп. Продається по всіх книгарнях.

КВАТИРІ

Готель, Україна" відле в найми КИЇВАТИ по міс. і на добу недорого. Бульв. Куар., 34.

Всякі

Швейні машини ручні і ножні всіх систем, продаються НЕДОРОГО можна в розстрочку

Полякин, Хрещатик, 52.

Фабричний магазин ліжок і матраців на пружинах, проволоці, травляних і во лосьях. Приймають замовлення на всі ліжка матраци для лікарств. В. Васильківська. № 19 ЕЛЯ ЗАКС.

ПІАНІНО конц. кращ. придворн. закордон. фабр. Гупфера, Кванда, Любита, Грюверта, Уэльбриха, Бартоля й инш. ПРОДАЮТЬСЯ НЕДОРОГО, можна в розстрочку.

Полякин, Хрещатин 52.

Геть руки "Юроксиль"

без хвору, без соди сам мис білизну без мила. Після годинової варки білизна приймає найбіліший колір. ВИМАГАЙТЕ ВСЮДИ пачка 20 кса. Південно-Російське товариство торгівлі ашечним крамом у Києві 609

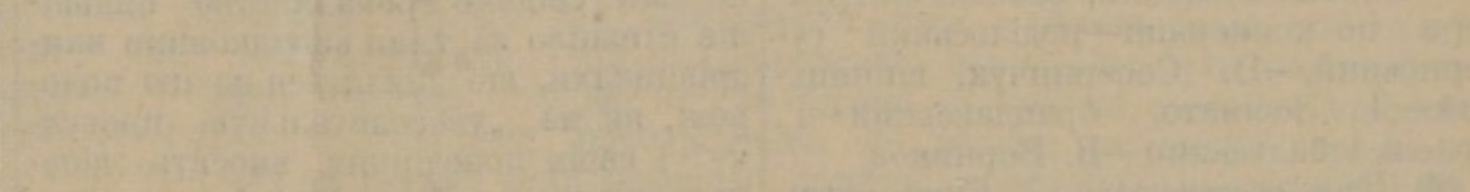
Передплатники "РАДИ"

можуть купувати в "Українській Книгарні" (Київ, Безаківська, 8) за пів ціни оці видання: 1. "Вік", три томи, за том по 1 карб. 2. Літературний збірник О. Конопницького 1 карб. 3. На вічну пам'ять Котляревському 1 кар. 75 к. 4. Левіцький Ів.—Новісті, т. III 75 к. 5. Мирний П.—Перша книжка творів 65 коп. 6. Друга книжка творів 75 к. 7. Коцюбинський—Оповідання т. I, 75 к. 8. Грінченко—Писання т. I і II по 75 к. 9. Свідницький—Любощацькі 35 к. 10. Марко Вовчок—Оповідання, т. I і II по 25 к. 11. Кримський—Пальмове гілля 25 к. 12. Чернявський—Зорі 35 к. 13. Бордуляк—Оповідання 40 к. 14. Франко—Збірник творів, т. I, II і III по 35 к. 15. Грушевський—Оповідання 20 к. 16. Яновська—Оповідання 40 к. 17. Стефанік—Оповідання 35 к. 18. Хвиля за хвилею. Збірник 50 к. 19. Грінченко—Оповідання 40 к. Ціну визначено за знижкою 50%. Замовляючи книжки, треба прислати в книгарню друковану адресу, з якою приходить "Рада".

О. А. ПРОКУПЕК. О

Склад земледельческих машин и орудий г. КИЇВ, БЕЗАКОВСКАЯ, № 31, вблизи пассаж вокзала. Предлагает всемирно-известные СЪЯЛКИ ложечн. пат. Фр. Мелихара простыя и комбинированныя. СНОПОВЯЗАЛКИ, ЖАТКИ, КОСИЛКИ, ГРАБЛИ америк. зав. ПЛАНО. МОЛОТИЛКИ ручныя, конныя и зерноочистительныя. Приводы, в'ялки, зм'ятки, сепараторы, плуги, борони, культиваторы. СОЛОМОРЪЗКИ ручныя, конныя и паровыя. СВЕКЛОРЪЗКИ, КАРТОФЕЛЕКОПАТЕЛИ. ПАРОВЫЕ ГАРНИТУРЫ.—НЕФТЯНЫЕ ДВИГАТЕЛИ. Все другія, относящіяся къ земледельч. машинам и орудиям съ запасными частями, им'ються постоянно на складѣ. КАТАЛОГИ БЕЗПЛАТНО. НА ВСЕРОССИЙСКОЙ КИЇВСКОЙ ВЫСТАВКѢ ФИРМА УЧАСТВУЕТЪ ВЪ ПАВИЛЬОНѢ СИНДИКАТА ЧЕШСКИХЪ ФАБРИКАНТОВЪ № 114, И ВЪ СОБСТВЕННОМЪ ПАВИЛЬОНѢ № 9.

Полякин, Хрещатик, 52.

МОСКОВСЬКИЙ

Торговий дім

М. та І. МАНДЛЬ

Хрещатин, 42. ♦♦ Телефон 764.

Через те що кінчається літній сезон зроблено значну

ПЕРЕОЦІНКУ

всіх ЖІНОЧИХ річей Просимо подивитись на виставку з показаними цінами в середині МАГАЗИНУ.

Приймається передплата на 1913 рік НА ТИЖНЕВИК

"МАЯК"

"М А Я К" виходить що-четверга в Києві; освітлює всі головні події в нашому політичному, культурному й економічному житті. "МАЯК" містить твори з красивого письменства, статті публіцистичні й науково-популярні. Подаючи багато новин з того, що діється на Україні й по-за нею, "МАЯК" найбільшу увагу звертає на добрий виклад, на мову й задоволення потреб численної сільської та робітничої української інтелігенції. Багато в тиждневикові малюнків, дописів, звісток та справочних відомостей. "МАЯК" призначається для незаможної української інтелігенції, котра тільки що шукає стежок до самоосвіти й хоче придати знання про свій край та народ. Ціна за "МАЯК": з пересилкою на рік 3 карб. на пів-року 1 карб. 75 коп. Адреса редакції: КИЇВ, Тургенівська, 9. Редактор-видавець З. ШЕВЧЕНКО.